

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 506/2012-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. novembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť M. M. a J. M., obaja bytom Č., zastúpených advokátkou JUDr. A. K., Č., vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 3/2012 a jeho rozsudkom z 23. apríla 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. M. a J. M. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. augusta 2012 doručená sťažnosť M. M. a J. M., obaja bytom Č. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 5 Co 3/2012.

Sťažovatelia v podstatnej časti sťažnosti uviedli:

«Sťažovatelia 1, 2 sa domáhali určenia že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi parcele E-KN 1088/2...

Rozsudkom Okresného súdu Čadca zo dňa 23.09.2011 pod sp. zn. 16C/43/2011 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.04.2012 pod sp. zn. 5Co/3/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.05.2012 bol návrh sťažovateľov 1, 2 o určenie bezpodielového spoluvlastníctva k uvedenej parcele zamietnutý, čím došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov 1, 2 podľa čl. 20 ods. 1 a ods. 3 Ústavy SR.

Skutkovo bolo preukázané, že sťažovateľ v prvom rade s vlastníkom sporného pozemku nebohým P. M. uzatvoril kúpnu zmluvu a zámennú zmluvu ústnou formou za prítomnosti svedka p. F.

Podľa ústnej zmluvy nebohý P. M. odpredal sťažovateľom 1, 2 spornú parcelu za kúpnu cenu 4.500,- Kčs a za bezodplatný prevod členského podielu v O. Č. vo výške 26.146,- Kčs. Bolo preukázané, že neb. P. M. bola vyplatená suma 4.000,- Kčs a taktiež sťažovatelia bezodplatne previedli členský podiel v O. Č. vo výške 26.146,- Kčs. Prevod členských práv na neb. P. M. bol vykonaný na základe „Žiadosti o prevode členských práv prevodcu J. M. a M. M.“, ktoré žiadosti boli súdu predložené. ...

V deň schválenia prevodu členského podielu zo sťažovateľov 1, 2 na neb. P. M. a to uznesením P-O. Č. dňa 27.08.1987, neb. P. M. fakticky odovzdal spornú parcelu v prírode sťažovateľom 1, 2, od ktorej doby túto parcelu sťažovatelia 1, 2 užívali a užívajú ako vlastnú, v dobrej viere, že im vlastnícky prináleží. Sťažovatelia užívali parcelu pokojne a nerušene až do roku 2010, teda 23 rokov.

Samotní odporcovia 1, 2 označení v súdnom konaní Okresného súdu Čadca 16C/43/2011 si nároky do spornej parcele nerobili, sťažovateľov v užívaní nerušili, lebo mali vedomosť, že parcela ich nebohým otcom bola sťažovateľom 1, 2 odpredaná a zamenená za družstevný byt. Až v roku 2010 odporcovia 1, 2 podali inzerát na predaj tohto pozemku, keďže boli zapísaní ako podieloví spoluvlastníci titulom rozhodnutia bývalého SN Čadca D389/88.

Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že sťažovatelia užívali spornú parcelu 23 rokov v dobrej viere, že im vlastnícky patrí, keďže za parcelu zaplatili 4.000,- Kčs a bezodplatne previedli členský podiel na neb. P M. ...

Podľa súdu neboli splnené podmienky vydržania, lebo sťažovatelia 1, 2 mali vedomosť, že sporná nehnuteľnosť bola predmetom dedičstva po zomrelom P. M. a ako dedičia prichádzali do úvahy žalovaní 1, 2.

Teda v dedičskom konaní po neb. P. M. sa sťažovatelia 1, 2 zoznámili so skutočnosťami, ktoré objektívne museli u nich vyvolať pochybnosti o ich dobromyseľnosti. Dobromyseľnosť sťažovateľov 1, 2 bola spochybnená aj tým, že v dedičskom konaní po neb. P. M. sa sťažovateľ v prvom rade domáhal vrátenia preddavku, ktorý poskytol na kúpu spornej nehnuteľnosti a taktiež sa domáhal vrátenia dlhu 17.000,- Kčs, čo spochybňuje, že malo dôjsť k uzavretiu zámennej zmluvy...

Zo strany súdov ide o nesprávne vyhodnotenie dôkazov...

Rozsudkom Krajského súdu Žilina 5Co/3/2012, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Čadca 16C/43/2011...

Sťažovatelia vidia porušenie svojho ústavného práva a to vlastniť majetok v tom, lebo rozsudkom Okresného súdu Čadca 16C/43/2011 zo dňa 23.09.2011 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 5Co/3/2012 zo dňa 23.04.2012 im bolo odňaté vlastníctvo k parcele E-KN 1088/2 kat. územia Č., ktoré vlastníctvo získali vydržaním a to dňom 27.08.1997, ktorým dňom uplynula 10 ročná doba nepretržitej držby od faktického odovzdania parcele neb. P. M. sťažovateľom 1, 2. Sporná parcela sa nachádza pri rodinnom dome sťažovateľov 1, 2 a títo mali naliehavý právny záujem zosúladiť skutočný stav so stavom právnym v zmysle § 80 písm. c OSP.

Rozsudkom Krajského súdu Žilina 5Co/3/2012, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Čadca 16C/43/2011 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov 1, 2 tým, že sťažovateľom bol zamietnutý návrh o určenie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti, hoci splnili všetky podmienky vydržania...

Sťažovatelia 1, 2 podali podnet na mimoriadne dovolanie generálnemu prokurátorovi. Písomnosťou Krajskej prokuratúry Ž. zo dňa 10.07.2012 pod č. Kc 97/12-5 bolo sťažovateľom 1, 2 oznámené, že ich podnet bol odložený.»

Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd o ich sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo sťažovateľa v prvom rade M. M.. a sťažovateľky v druhom rade J. M.. na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.04.2012 v konaní vedenom pod sp. zn. 5Co/3/2012 porušené bolo.

Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.04.2012 pod sp. zn. 5Co/3/2012 zrušuje a prikazuje mu vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Ústavný súd SR priznáva sťažovateľom M. M. a J. M. finančné zadosťučinenie vo výške 688,56 €, ktoré je Krajský súd v Žiline povinný sťažovateľom 1, 2 vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

Ústavný súd SR priznáva sťažovateľom M. M. a J. M. náhradu trov právneho zastúpenia v sume 269,58 €, ktorú sumu je Krajský súd Žilina povinný vyplatiť na účet právnej zástupkyne JUDr. A. K. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom

predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť proti konaniu vedenému pred krajským súdom pod sp. zn. 5 Co 3/2012 a jeho rozsudku z 23. apríla 2012 treba považovať za oneskorene podanú.

Podľa zistenia ústavného súdu (ale aj podľa tvrdenia sťažovateľov) rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 4. mája 2012. Z tejto skutočnosti ústavný súd vychádzal pri posudzovaní včasnosti podania sťažnosti ústavnému súdu. Preto, pokiaľ bola sťažnosť doručená ústavnému súdu až 3. augusta 2012, stalo sa tak po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty. Sťažnosť bolo treba podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť ako oneskorene podanú.

Na rámec ústavný súd uvádza, že z obsahu sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva, že sťažovatelia 10. mája 2012 podali Krajskej prokuratúre v Ž. (ďalej len „krajská prokuratúra“) podnet na podanie mimoriadneho dovolania. Krajská prokuratúra listom z 10. júla 2012 sťažovateľom oznámila, že *„nezistila splnenie zákonných podmienok a predpokladov pre aplikáciu mimoriadneho opravného prostriedku.“* V petite sťažnosti však sťažovatelia ústavnosť postupu krajskej prokuratúry nenamietali, preto sa ústavný súd prípadným zásahom do práv sťažovateľov postupom krajskej prokuratúry nezaoberal.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2012